

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

כב.

עין משפט נר מצוה

א ה מיי פ"ה מהלכות
סוכה הלוה ע"כ סמג
עין מג ספ"ט א"ח ס"י
מל"ט ספ"ד:
ב ו ג ד מיי שם הלכה
כא ע"ש ע"ש ספ"ק ה:
ז ה ו מיי פ"ו מהל'
וטומאת מת ה' ו:

לעני רש"י

שולח"א (שולח"ב) ש.
קרישים (שבין קורה לקורה,
ומה עשייה התקרה).
טרי"ב. קורות הנג.

מוסף רש"י

קורה היצאה. להמיר
המנו ומנוה על רוח
פחת המנו מכותל לכותל
וה אינה נמנעת לפני
המכלס (לעיל י"ח).

רבינו חננאל (המשך)

[הנאה] באותה הקורה
עד הקורה של עליה
המכוונת כנגדה טמא. ואם
כל דבר המאהיל על אותה
(הקורה) [הטומאה] עד
לקיץ הכל טמא. אם היו
הקורות העליונות רחבות
כשעור האויר שבין
התחתונות ונתונות אותן
הקורות של עליה כנגד
האויר שבין קורות הבית,
טמא תחת אחת מהן,
תחת הקורות התחתונות,
הבית כולו טמא, אין
הקורות של בית מפיצות
שהיו עליונות נתונות
באיר שבין קורות הבית,
וכשמאהיל על מקצת
מאהיל על הכל. ותני
עלה בתוספתא, כלומר
מפרש בבביתא, במה
דברים אמורים בומן שיש
בהן בקורות טפה, וביניהן
פוחות טפה, והקורות
העליונות כנגד הפוחת
טפה, טומאה תחת אחת
מהן הכל טמא. אבל אין
בהן טפה ולא ביניהן פוחת
טפה, טומאה תחתיהן
[תחתיהן] טמא, ביניהן
ועל גביהן טהור. אלמא
לרב כהנא, אינו דבמילי
אחריותא וזלתי הטומאה
כל היכא דליכא טפה לא
אמרין חבטו רמי, והתניא
בעירובין פרק מבוי קורה
היוצאה מכותל זה ואינה
נוגעת בכותל כר', עי'

קנה עולה וקנה יורד. שלח השוה את הסכך להשכיב את הקנים
זה אל זה אלא אחד למעלה ואחד למטה ומתוך כך חמתה
מרוצה מליטה ואשענין מתיני' דלמרינן רואין כל שאילו היו
מושכין צוה היתה לילתה מרוצה מחמתה כשרה כך פירש
הקונטרס. משמע לפירוש דכשיש
צין זה לזה שלשה דפסולה לראשי
היינו מטעם חמתה מרוצה מליטה
ולא יתכן דכיון דלא קיימה חמה
צראש כל אדם היתה לילתה מרוצה
אין לפסול בשביל חמה הצא מן הצד
באלכסון ועושה אותה חמתה מרוצה
אלא היינו טעמא משום דלא חשיב
סכך להטרכך כי האי גונא כשיש צין
זה לזה שלשה דלא כי ליכא שלשה
לכבוד דמי והכל אחד:

קורות הבית והע"ייה. משנה
היא במסכת אהלום פרק
י"ב ותני עלה דרייתא היא כך היא
שנויה בזמנא דאהלות צמה דברים
אמורים בזמן שיש (א) ציניהן פוחת
טפה אצל צין (א) ציניהן פוחת טפה
וטומאה תחתיה טמאה טמא על
גביהן וציניהן טהור ציניהן או
גביהן כנגדן עד לרקיע טמא ותחתיהן
טהור ד"א צין צומן שיש בהן פוחת
טפה אין בהן פוחת טפה טומאה
בזקעת ועולה בזקעת ויורדת
והשתא הך דרייתא אסיפא דמתניין
קאי שהעליונות ציין תחתיהן
דכשהתחתונות ציין זה לו פוחת
טפה נמצא דעליונות צין בהן פוחת
טפה שהן ציין תחתיהן הלכך
כשיש טומאה תחתיהן תחתיהן
טמא שכל אחת ואחת מציאה טומאה
על כולה הואיל ויש צרצרה טפה
וציניהן טהורות כיון דאין צעלינה
רוחצ טפה לא אמרינן חבטו רמי
לימשך האויר שצין התחתונות כסתום
ועל גבו נמי טהור דחולצת צפני
הטומאה דכיון דיש צו צרוחצו טפה
והדר קאמר ד"א דמציאות טומאה
וחולצין כשיש צרצרה של תחתונה טפה
אצל צין צרצרה טפה צין שהטומאה
תחתיהן צין שהטומאה על גביהן
כנגד הטומאה טמא ומן הצד טהור:
הא

מרתני' סוכה המדובללת ושצילתה מרובה
מחמתה כשרה המעובה כמין בית אע"פ
שאין הכוכבים נראין מתוכה כשרה:
נב' מאי מדובללת אמר רב "סוכה ענייה
ושמואל אמר רב קנה עולה וקנה יורד רב
תני חדא ושמואל תני תרתני רב תני חדא
סוכה מדובללת מאי מדובללת מדולדלת
שצילתה מרובה מחמתה כשרה ושמואל
תני תרתני מאי מדובללת מבולבלת ותרתני
קתני סוכה מבולבלת כשרה וצילתה מרובה
מחמתה כשרה אמר אביי ג' לא שנו אלא
שאין בין זה לזה שלשה טפחים אבל יש בין
זה לזה ג' טפחים פסולה (א) אמר רבא דאפילו
יש בין זה לזה שלשה טפחים נמי לא אמרין
אלא שאין בגגו טפה אבל יש בגגו טפה
כשרה דאמרין חבטו רמי אמר רבא מנא
אמינא לה דכי אית (א) ביה טפה אמרינן חבטו
רמי וכי לית ביה לא אמרינן חבטו רמי דתנן
קורות הבית והעלייה שאין עליהם מעויבה
והן מכוונות טומאה תחת אחת מהן תחתיה
טמא בין התחתונה לעליונה ביניהן טמא
על גבי העליונה כנגדה עד לרקיע טמא
היו העליונות כבין התחתונות טומאה
תחתיהן תחת כולן טמא על גביהן כנגדן עד
לרקיע טמא ותני עלה (א) בד"א בזמן שיש
בהן טפה וביניהן פוחת טפה אבל אין ביניהן
פוחת טפה טומאה תחת אחת מהן תחתיה
טמא ביניהן ועל גביהן טהור אלמא כי
אית ביה טפה אמרינן חבטו רמי וכי
לית ביה טפה לא אמרינן חבטו רמי
שמע מינה יתיב רב כהנא וקאמר להא
ובל היכא דלית ביה טפה לא אמרינן
חבטו רמי והא תניא (א) קורה היוצאה
מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה וכן שתי
קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה

מכותל זה ואינה נוגעת זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה
אחרת שלשה צריך להביא קורה אחרת (א) רבן שמעון בן גמליאל אומר
פחות
מכותל זה ואינה נוגעת זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה
אחרת שלשה צריך להביא קורה אחרת (א) רבן שמעון בן גמליאל אומר
פחות
מכותל זה ואינה נוגעת זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה
אחרת שלשה צריך להביא קורה אחרת (א) רבן שמעון בן גמליאל אומר
פחות

מרתני' סוכה המדובללת. לקמן מפרש לה צנמרא: ושלילת
מרוצה מחמתה כשרה. ליכא לאקשווי מנינא חדא זימנא (לעיל דף
ג.) שחמתה מרוצה מליטה פסולה אינן דומות זו לזו דמיקשיא קשיין
אהדדי כדמיינן להו צנמרא ומשינין:
המעובה כמין בית. סכך

מרתני' סוכה המדובללת ושצילתה מרובה
מחמתה כשרה המעובה כמין בית אע"פ
שאין הכוכבים נראין מתוכה כשרה:
נב' מאי מדובללת אמר רב "סוכה ענייה
ושמואל אמר רב קנה עולה וקנה יורד רב
תני חדא ושמואל תני תרתני רב תני חדא
סוכה מדובללת מאי מדובללת מדולדלת
שצילתה מרובה מחמתה כשרה ושמואל
תני תרתני מאי מדובללת מבולבלת ותרתני
קתני סוכה מבולבלת כשרה וצילתה מרובה
מחמתה כשרה אמר אביי ג' לא שנו אלא
שאין בין זה לזה שלשה טפחים אבל יש בין
זה לזה ג' טפחים פסולה (א) אמר רבא דאפילו
יש בין זה לזה שלשה טפחים נמי לא אמרין
אלא שאין בגגו טפה אבל יש בגגו טפה
כשרה דאמרין חבטו רמי אמר רבא מנא
אמינא לה דכי אית (א) ביה טפה אמרינן חבטו
רמי וכי לית ביה לא אמרינן חבטו רמי דתנן
קורות הבית והעלייה שאין עליהם מעויבה
והן מכוונות טומאה תחת אחת מהן תחתיה
טמא בין התחתונה לעליונה ביניהן טמא
על גבי העליונה כנגדה עד לרקיע טמא
היו העליונות כבין התחתונות טומאה
תחתיהן תחת כולן טמא על גביהן כנגדן עד
לרקיע טמא ותני עלה (א) בד"א בזמן שיש
בהן טפה וביניהן פוחת טפה אבל אין ביניהן
פוחת טפה טומאה תחת אחת מהן תחתיה
טמא ביניהן ועל גביהן טהור אלמא כי
אית ביה טפה אמרינן חבטו רמי וכי
לית ביה טפה לא אמרינן חבטו רמי
שמע מינה יתיב רב כהנא וקאמר להא
ובל היכא דלית ביה טפה לא אמרינן
חבטו רמי והא תניא (א) קורה היוצאה
מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה וכן שתי
קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה

מרתני' סוכה המדובללת ושצילתה מרובה
מחמתה כשרה המעובה כמין בית אע"פ
שאין הכוכבים נראין מתוכה כשרה:
נב' מאי מדובללת אמר רב "סוכה ענייה
ושמואל אמר רב קנה עולה וקנה יורד רב
תני חדא ושמואל תני תרתני רב תני חדא
סוכה מדובללת מאי מדובללת מדולדלת
שצילתה מרובה מחמתה כשרה ושמואל
תני תרתני מאי מדובללת מבולבלת ותרתני
קתני סוכה מבולבלת כשרה וצילתה מרובה
מחמתה כשרה אמר אביי ג' לא שנו אלא
שאין בין זה לזה שלשה טפחים אבל יש בין
זה לזה ג' טפחים פסולה (א) אמר רבא דאפילו
יש בין זה לזה שלשה טפחים נמי לא אמרין
אלא שאין בגגו טפה אבל יש בגגו טפה
כשרה דאמרין חבטו רמי אמר רבא מנא
אמינא לה דכי אית (א) ביה טפה אמרינן חבטו
רמי וכי לית ביה לא אמרינן חבטו רמי דתנן
קורות הבית והעלייה שאין עליהם מעויבה
והן מכוונות טומאה תחת אחת מהן תחתיה
טמא בין התחתונה לעליונה ביניהן טמא
על גבי העליונה כנגדה עד לרקיע טמא
היו העליונות כבין התחתונות טומאה
תחתיהן תחת כולן טמא על גביהן כנגדן עד
לרקיע טמא ותני עלה (א) בד"א בזמן שיש
בהן טפה וביניהן פוחת טפה אבל אין ביניהן
פוחת טפה טומאה תחת אחת מהן תחתיה
טמא ביניהן ועל גביהן טהור אלמא כי
אית ביה טפה אמרינן חבטו רמי וכי
לית ביה טפה לא אמרינן חבטו רמי
שמע מינה יתיב רב כהנא וקאמר להא
ובל היכא דלית ביה טפה לא אמרינן
חבטו רמי והא תניא (א) קורה היוצאה
מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה וכן שתי
קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה

מרתני' סוכה המדובללת ושצילתה מרובה
מחמתה כשרה המעובה כמין בית אע"פ
שאין הכוכבים נראין מתוכה כשרה:
נב' מאי מדובללת אמר רב "סוכה ענייה
ושמואל אמר רב קנה עולה וקנה יורד רב
תני חדא ושמואל תני תרתני רב תני חדא
סוכה מדובללת מאי מדובללת מדולדלת
שצילתה מרובה מחמתה כשרה ושמואל
תני תרתני מאי מדובללת מבולבלת ותרתני
קתני סוכה מבולבלת כשרה וצילתה מרובה
מחמתה כשרה אמר אביי ג' לא שנו אלא
שאין בין זה לזה שלשה טפחים אבל יש בין
זה לזה ג' טפחים פסולה (א) אמר רבא דאפילו
יש בין זה לזה שלשה טפחים נמי לא אמרין
אלא שאין בגגו טפה אבל יש בגגו טפה
כשרה דאמרין חבטו רמי אמר רבא מנא
אמינא לה דכי אית (א) ביה טפה אמרינן חבטו
רמי וכי לית ביה לא אמרינן חבטו רמי דתנן
קורות הבית והעלייה שאין עליהם מעויבה
והן מכוונות טומאה תחת אחת מהן תחתיה
טמא בין התחתונה לעליונה ביניהן טמא
על גבי העליונה כנגדה עד לרקיע טמא
היו העליונות כבין התחתונות טומאה
תחתיהן תחת כולן טמא על גביהן כנגדן עד
לרקיע טמא ותני עלה (א) בד"א בזמן שיש
בהן טפה וביניהן פוחת טפה אבל אין ביניהן
פוחת טפה טומאה תחת אחת מהן תחתיה
טמא ביניהן ועל גביהן טהור אלמא כי
אית ביה טפה אמרינן חבטו רמי וכי
לית ביה טפה לא אמרינן חבטו רמי
שמע מינה יתיב רב כהנא וקאמר להא
ובל היכא דלית ביה טפה לא אמרינן
חבטו רמי והא תניא (א) קורה היוצאה
מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה וכן שתי
קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה

(א) צ"ל רבא אמר וכ"ה
ב"רין (ב) אהלום פ"ב מ"ה,
(ג) [מסופתא דאהלות פ"ב
ה"ו] (ד) עירובין יד. לעיל
ית. [וש"ס] (ה) [עירובין ע.
וש"ס] (ו) [ע"י רש"י
ורש"א] (ז) [ע"י רש"י
גי רש"ל ב"ן].

הגהות הב"ח

(א) גמ' דמי לית בה
טפה וכו' וכו' לית
בה טפה לא אמרינן:
(ב) רש"י ד"ה קנה עולה
וכי דאמרין רואין
כל שאילו וכו' וכשרה:
(ג) ד"ה רב תני ושמואל
וד"ה רב תני הר"א:
(ד) ד"ה תחתיה טמא
וכי לצין העליונה טהור
ואין טומאה: (ה) ד"ה
על גב העליונה: (ו) ד"ה
היו העליונות ד"ה טומאה
ה"ה: (ז) ד"ה ביניהן וכו'
ד"ה כשיש בהן פוחת
טפה אבל אין בהן פוחת
טפה טומאה בקובץ
ועולה טומאה בקובץ
ויורדת ה"ה:

רבינו חננאל

[מתני' סוכה המדובללת
ושצילתה מרובה מחמתה
כשרה. רב אמר מאי
מדובללת, ענייה מדולדלת,
וחדא קתני במתני'
והענייה שצילתה מרובה
מחמתה כשרה. ושמואל
אמר מאי מדובללת
מבולבלת, קנה עולה וקנה
יורד. ותרתני קתני במתני',
קנה עולה וקנה יורד,
ושצילתה מרובה מחמתה
כשרה. אמר אביי לשמואל
דאמר קנה עולה וקנה
יורד, לא שנו אלא אמרין
ביניהן ג' טפחים, אמרינן
כל פוחת מג' לכותל ומי,
אבל יש ביניהן ג' טפחים,
פסולה. רבא אמר אפי'
אם יש בין זה לזה ג'
טפחים אם יש בגגו של
קנה העולה והיורד טפה
כשרה, מאי טעמא אמרינן
חבטו רמי, כלומר דאיה
העליונה כאילו הן למטה
ולכוד הוא הכל. כדתנן
באהלות פרק י"ב קורות
הבית והעלייה שאין עליה
מעויבה והן מכוונות, פ'
זו על זו אינה יוצאה
התחתונה מכנגד העליונה,
וביניהן בין בתחתונות ובין
בעליונות פוחת תחתיהן.
טומאה תחת אחת מהן
תחתיה טמא, כלומר
היא מפיצת ומאהילת על
הטומאה מלעלות למעלה,
והצדין אויר הן ואינן
מאהילין. ואם הטומאה
היא נתונה על גבי אחת של
הקורות התחתונות דהיינו
ביניהן, כל דבר (המאהיל)